

Formanden:

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Det er jo et meget omfattende lovforslag. Jeg tror, at lovforslaget er på 500 sider. Jeg kan ikke undlade at bemærke, at jeg i hvert fald nærer en vis bekymring for det, vi kalder lov kvaliteten i Folketinget. Det er relativt kort tid, vi har tilbage af denne folketingssamling, og hvis forslaget forventes at blive gjort færdigt her i år, skal udvalget have meget travlt, ikke mindst dem, der skal svare på spørgsmål fra udvalget. Spørgsmålet er, om det er klogt at gøre det i sådan en hast.

Det er syv love, der er skrevet sammen. Det er en fortsættelse af en proces, som i virkeligheden er meget vidtrækkende og dermed også stiller Folketingets partier over for et kæmpe detektivarbejde for at finde ud af, hvad der i virkeligheden sker, når man sammenskriver så mange love.

Regeringen argumenterer for, at der er forenklinger. Nu er forenklinger ikke bare et spørgsmål om antal paragraffer. Det kunne være rart at få en liste over de konkrete forenklinger, der er kommet med, for det er jo netop, når man forenkler nogle ting, at der kan ske nogle indholdsmæssige ændringer af det regelsæt, der er gældende, og som vi som lovgivende forsamling må være optaget af at have et overblik over, når vi skal stemme om sådan en kæmpe stor lov.

Så har jeg noteret, at der er ret mange bemyndigelser til ministeren. Jeg synes, at man bør overveje, om de bemyndigelser er berettigede i dette omfang og i de tilfælde, hvor de er gjort gældende. Det bidrager jo også til at vanskeliggøre overblikket over de reelle ændringer, der faktisk kommer til at ske ved en sammenskrivning af syv love.

Jeg kunne godt have ønsket mig, at så omfattende et lovkompleks havde bygget på en række udredninger som f.eks. det udredningsarbejde, Finanstilsynet har gjort omkring regler for ledelse og spekulation, for det giver Folketinget en helt anden mulighed for at vurdere det, der så kommer til at stå i en lovgivning.

Der er også ændringer, som er åbenbare. Jeg vil bare pege på en, og det er ændringerne til kapitalkravet for realkreditinstitutter. Den ændring er Det Radikale Venstre meget forbeholdent over for. Det er vi ud fra den opfattelse, at godt nok er der en internationalisering og en harmonisering – det er for så vidt i orden – men de danske realkreditinstitutter fungerer anderle-

des end den måde, man finansierer ejerboliger på i andre lande.

Kl. 10.25

Derfor er der også berettiget forventning om, at vi gør os særlige anstrengelser i Danmark for at bevare det, vi kalder de guldrandede papirer, realkreditobligationerne. Der mener vi ikke, at direktivet, som det her følger, berettiger til, at man kan gøre det. Det er ikke en nødvendighed.

Endelig vil jeg sige, at kapitalkravet til gengæld i realiteten er blevet øget på et andet område. Hr. Frode Sørensen var inde på det. Det er et område, som har med pensionskasser, pensionsinstitutter, at gøre, som har været et meget konkret problem under den sidste regering i forbindelse med aktiekursfald bl.a. Det mener vi er meget betænkeligt, og det fremgår ikke engang af lovforslaget og heller ikke af bemærkningerne, at der sker en realitetsændring her. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt.

Der har været fortolket tidligere, at bonus-sættelserne for pensionskasserne kan bruges til at tilgodese kapitalkravene, og der har vi hidtil fortolket det på den måde, at det kan dække op til fem sjettedele af lovens krav om kapitalgrundlag. Nu fremgår det af bemærkningerne til § 272, at det nu skal være to tredjedele. Det er en temmelig stor stramning, og det i en periode, hvor der er mange pensionskasser, der er under stærk opbygning, hvorved kravet øges til deres kapitalgrundlag.

Jeg tænker især på pensionskasser, som ejes af medlemmerne, og som ikke er kommercielle i den forstand, som forsikrings-selskaber ellers er det, det vil sige, at ejeren og mulige aktionærer ikke skal have noget udbytte. Derfor bliver vi nødt til at bore i det her spørgsmål, for ellers forventer jeg, at der bliver problemer inden for en relativt kort periode.

Til sidst skal jeg sige, at det her kæmpe lovkompleks, som jo faktisk ændrer mange ting for de finansielle institutter, kræver, at bekendtgørelserne kommer ud, før man egentlig ved, hvor man er henne. Derfor bør sådan en ikrafttrædelse med så kæmpe store lovsammenskrivninger afhænge af, hvornår bekendtgørelserne kan komme ud – og det er ikke noget, jeg har fundet på i dag; det er noget jeg også som minister selv prøvede at skabe en virksomhedskultur om. Det er en appel til ministeren om ikke alene at sætte meget stærk kraft på ministeriet i udarbejdelse af bekendtgørelse, men også overveje, om ikrafttrædelsestidspunktet er det rigtige.